

Orduma baxaraq ürəklənmişəm,
Bilirəm qanımı alanlarım var.

Eşitdim gücünü, gördüm hünərin,
Qənbərəm, sevdiyim sərkərdələrin.
Həddini bilməyən nanəciblərin
Canına vəlvələ salanlarım var.

GƏZDİM

Dastan məclisində, el məclisində
Söz sərrafə olan dədəmi gəzdim.
Döşəyin üstündə bardaş oturub,
Şirin dinlədiyim vədəmi gördüm.

Elə mahir idi sözdə, seçimdə,
Səhvə yol verməzdi ölçü-biçimdə,
Astaca-astaca evin içində
Atdığı mübarək qədəmi gəzdim.

Həmişə nəsihət eşitdim ondan,
Kim incik qalardı belə adamdan?!
Uyğunsuz qəbahət etdiyim zaman
Mənə eylədiyi hədəmi gəzdim.

BİR ÖMÜR - BİR DÜNYA

Həyat yoldaşım Diləfruz Məcid qızına

Kökün naxçıvanlı, südün cənublu,
Şəmkirdə dünyaya təşrif buyurdun.
Ananı itirdin körpəliyində,
Nənənin yanında durdun, oturdun.

Çoxu səndən abır-həya götürdü,
Qismətini tale özü yetirdi,
Allaha şükürlər bəxtin gətirdi,
Səxavətlə ac qarınlr doyurdun.

Qaynanan da Güllü, nənən də Güllü,
Səni öyrətdilər çox şirin dilli,
Hər birini sevdin özün könüllü,
Əql-kamal ilə ev-eşik qurdun.

Mahir oldun qohum-qardaş seçimdə,
Səhv etmədin bir ölçüdə, biçimdə,
Gəlinlər içində, qızlar içində
Məhəbbətlə xeyirxahlıq yoğurdun.

Eşitmədim artıq giley-güzarı,
Əzizlədin mənim kimi yazarı,
Doğru seçə bildin mərdimazarı,
Yeri gəlsə, başına kül sovurdun.

QAĞA

Gənclik dostum Vəliyəddin İsmayilova

Çəkilmişəm şəhərlərin qoynuna,
Hələ yaşayıram birtəhər, qağa!

Sayıram günləri, keçir bərbəbir,
Durub gəzişirəm hər səhər, qağa!

Beş aydı dostları görə bilmirəm,
Zəng olur, cavab da verə bilmirəm,
Gedim hansı səmtə, yerə, bilmirəm,
Düşmüşəm obadan dərbədər, qağa!

Eyləyib könlümü dərd dəlik-dəlik,
Dözüb tablayıram, inan, hələlik,
Belə yaşayıram birtəhər, qağa!
Allaha min şükür, igidlərim var,

Çətinlik çəkməyə qoymayır onlar,
Hayana üz tutsam yanımdadırlar,
Məni nə qəm boğur, nə kədər, qağa!
Çin olsun, Qənbərin bir arzusu var,
Deyəsən: - Ay qağa, çoxdu qonaqlar!
Bizi qarşılaya yenə bulaqlar,
Qoyaq at belinə bir yəhər, qağa!

QALDI

Mənim bu diyara qonaq gəlməyim,
Məmməd Araz demiş, bəlkəyə qaldı.
Tək bircə sətirim qalsa yadigar
Deyərdim: şükürlər, ölkəyə qaldı.

Qayıdıb enirik arana doğru,
Çiçək-gül bitirməz şorana doğru.
Qaçırıq küleklər vurana doğru,
Ümidlər yenə də kölgəyə qaldı.

Hanı, görünməyir dumanlı dağlar,
Həder danışmağın nə mənası var.
Suyu bal şərbətli sərin bulaqlar
Qənbərin sevdiyi bölgəyə qaldı.

OLMUŞAM

Daha əlim yetmir, dağ düşməndədir,
İsti torpaqlarda aran olmuşam.
İçmədim bu yerin axmaq suyundan,
Mən də torpaq kimi şoran olmuşam.

Ta gedə bilmirəm yurduma sarı,
Zaman əldən alıb bu ixtiyarı.
Suyunu içdiyim buz bulaqları
Qatar durnalardan soran olmuşam.

O yerdə müqəddəs çörəyim qalıb,
Qanıma bələnmiş köynəyim qalıb,
O köynək içində üreyim qalıb,
Artıq üreyimdə taran olmuşam.

Az qala gözümdə itib görkəmi,
Qəlbində yaratek bitib görkəmi.
Zirvədə hayqıran qar-boran kimi
Aranda özüm də boran olmuşam.

Tapdanıb elimin namusu, arı,
Başını qalxıza bilmir yuxarı.

O yerdə dağılan yurd-yuvaları
Qənbər, xəyalında quran olmuşam.

BAXMIR ÜRƏK

Məndən inciyib, küsüb,
Sözümə baxmır ürək.
Nə hallara düşmüşəm,
Özümə baxmır ürək.

Yamac-yalım qalmayıb,
Xoş əhvalım qalmayıb,
Daha halım qalmayıb,
Dözümə baxmır ürək.

Danışmağa qorxuram,
İllər üçün darıxıram,
Dosta doğru baxıram,
Gözümə baxmır ürək.

SƏN NƏSƏN

Yurd üçün, yuva üçün,
Bir bülbüləm, sən nəsən?!
El üçün, oba üçün
Şirin diləm, sən nəsən?!

Diqqət ilə baxılmağa,
Yanmağa, yaxılmağa,
Saçlara taxılmağa
Qızılgüləm, sən nəsən?!

Səfərlərə varmağa,
Qoşunu qaytarmağa,
Düşməni aparmağa
Daşqın sələm, sən nəsən?!

MƏN QOCALMIŞAM

İyirmi ki keçdi, bir də gördüsdük,
Sən həmənkı sənəsn, mən qocalmışam.
Qəddi-qamət yerindədi büsbütün,
Yenə can alansan, mən qocalmışam.

Deyirlər ki, həsrət çəkir o, yenə,
Deyirsən ki, həsrət çəkir, mənə nə!
Çoxları səni bənzədirlər sənəmə,
Doğrudan sənəmsən, mən qocalmışam.

Nazla can almağa yüz əməlin var,
Ala gözlərin var, incə belin var.
Şirin-şirin nəgmə deyən dilin var,
Bülbültkə ötənsən, mən qocalmışam.

ÇƏKİR

Arçı sözü

Çox diqqət etmişəm işlək arıya,
Görmüşəm işində nə zəhmət çəkir.
Çiçəkdən-çiçəyə qonur min kərə,
Bal toplamaq üçün əziyyət çəkir.

Nəştər işə düşür, çalışır müdam,
Bu işi bacarmaz, nə etsə adam.
Cəhd edib əvvəlcə dadından dadan
Özüm hiss edirəm xoş niyyət çəkir.

Elə ki, qış ötüb yetişir sona,
Arılar göz açıb gəlirlər cana.
Özləri cəhd edib düzəldir ana,
Arılar düşməntək ədəvət çəkir.

Gəzib dolaşırlar yamacı-yalı,
İşdən qayıdanda qalmayır halı,
Artıq işlətməzlər bir qaşığı balı,
Meylini ixraca qənaət çəkir.

Qonur gül üstünə, qonur çiçəyə,
Qanadlar yarpağa hey dəyə-dəyə.

Bu sirri nə var ki, arı bilməyə,
Onları şirəyə məhəbbət çəkir.

Arılar zəhməti çəkməsə əyər,
Qışda yuvasında acından ölər.
Onlarda hünəri gören tənbellər
Yəqin öz-özünə xəcalət çəkir.

Analar əmr edir, onlar işləyir,
Həm halal qazanır, həm halal yeyir.
Heç kəsə əl açıb minnət etməyir,
Nə bir söz götürür, nə minnət çəkir.

GƏTİR

***Qulluqçu Əfsanə xanım süfrəyə
xörək gətirəndə duzu ya unudur,
ya da qəsdən özü gətirmir***

Ay Əfsanə, xeyli zəhmət çəkirsən,
Xörəkləri çeşid-çeşid düz, getir.
Bizi öyrətmisən dadlı yeməyə,
Səhər-səhər ləng tərpənmə, tez getir.

Kuxnamızda cəngəl, bıçaq səslənir,
Elə bil qışqırıb: - Gəlirəm!"- deyir.
Yaxşı süfrə üçün ümid bəslənir,
Yoluna dikilib neçə göz, getir.

Təkcə mən deyiləm, çoxdu qonaqlar,
Süfrəmizin təamını dadanlar.
Plov, dolma, bozbaş eyle o ki, var,
Qoy bol olsun, əlli getir, yüz getir.

Qənbərə tapşırıb, əmr əyləyiblər,
Yeməyini sıyıq eyle deyiblər.
Nə olsun ki, yasaq edib həkimlər,
Sən Allahın, bir azca da duz getir.

SARIDAĞIN ƏTƏYİNDƏ

Kəndimiz məskən salmışdı
Sarıdağın ətəyində.
Bəsləyirdi qoyun-quzu,
Varı, dağın ətəyində,

Sarıdağın ətəyində.
Gözəl bir guşəsi vardı,
Palıdlığı ilk bahardı,
Səmalara ucalardı,

Görürdük payız ilk qarı,
Sarıdağın ətəyində.
Hərdən-hərdən mərc tutardıq,
Atın belinə qalxardıq,

Qoşalaşıb çapışardıq.
Heyran edərdik qızları,
Sarıdağın ətəyində.
Bol olardı əzgil, armud,

Seyrək-seyrək bیدər xurmud.
Dost-tanişə töhfə də tut.
Barı, dağın ətəyində,
Sarıdağın ətəyində.

Sağ tərəflər geniş düzlər,
Novlu bulaq qonaq gözlər,
Çoxdu, çoxdu şux gözəllər.
Xəlg edibdi özü Tanrı,
Sarıdağın ətəyində.

BULUDA

Diqqətimi yönəltmişəm
Koma-koma ağ buluda.
Həsərlə tamaşa edir
Neçə-neçə dağ, buluda.

Asta-asta sürür atın,
Qucağında kainatın.

Gəzər göyün yeddi qatın,
Desən hansı çağ, buluda.

Çəmən-çiçək bütün günü
Kəsməz heç vaxt ümüdünü.
Mələklər deyər: - Südünü
Torpaq üstə sağ, buluda.

“SARİTEL ÇAL”

Aşıq Mehdiyə

Mehdi bala, dəfnimə gəl,
Qəbrim üstə "Saritel çal".
Bir qədər də bənövşə tap,
Eylə dəstə, "Saritel çal".

Həsretini çəkdim hər gün,
Dözmək mənə oldu çətin.
Bilirsən ki, dağlar üçün
Oldum xəstə, "Saritel çal".

Bir ağız da zildən oxu,
Kəlmələrdən ilmə toxu.
Şirin olsun sözün çoxu,
Asta-asta "Santel çal".

Keçər aylar, keçər günlər,
Baharda açılar güllər.
Necə oxusa bülbüllər
O həsrətdə "Saritel çal".

Bədənim ağa bükülsün,
Üstümə torpaq tökülsün,
Bacılarım layla desin,
Sən ahəstə "Saritel çal".

AY DUMAN

Siğınmısan dərələrin qoynuna,
Külək vursun, bir havalan, ay duman!
Bənövşə-nərgizin leçəyi üstə
Zəhmət çəkib qoy jələdən pay, duman!

Təbiət yaradıb bu ənənəni,
Aşıqısen, çox sevirsən Vətəni.
Qucaqlamaq təpələri, sinəni
Peşən olar payız, duman, yay, duman!

Gün içində neçə yurda köçərsən,
Büllür bulaqlardan şərbət içərsən.
Dağların başını bina seçərsən,
Qənbər desin, sən də bir-bir say, duman!

MƏNZƏRƏ

Bu dağları qucaqlayıb,
Duman yenə kəmər-kəmər.
Çöküb güllərin üstünə,
Ləzzətinən şərbət əmər.

Küləklər görər işini,
Silər otun göz yaşını.
Günəş qaldırıb başını
Şəfəq saçır səhər-səhər.

Şəfəqləri gören zaman
Yavaş-yavaş qalxar duman.
O yandan da gələr çoban,
Altında bir köhlən kəhər.

PALID

*Yaşadığım Yevlax rayonunun Kolanı
kəndinin qonşuluğunda hazırda Seyid
Yusif Ağanın adını daşıyan köhnə Ca-
navarlı kəndinə bitişik sahədə "Mehdi-
qanlı palıdlığı" adlanan palıd meşəliyi
var. Ora gəzməyə gələndə diqqətimi*

*kollu-koslu, yerə yaypanmış bir cavan
palıd ağacı cəlb etdi.*

Yaşın çox deyildir, diqqət əylədim,
Bəs niyə yaypansan, ay cavan palıd?!
Gedişin astadı, yerişin yavaş,
Göylərə qalxarsan sən haçan, palıd?

Dağlarda palıdı uca görmüşəm,
Həm cavan, həm də ki, qoca görmüşəm.
Doğru söyləyirəm - necə görmüşəm,
Sənə qibtə edər asıman, palıd!

Başının üstünü alar buludlar,
Qaydadı: gövdəsin şimşəklər tutar.
Tabı var, dözümlü, dəyanəti var,
Verib ildırma imtahan, palıd.

İstəram ki, qamətini görələr,
Danəndələr qiymətini verələr.
Görün söyləmirəm ta nələr, nələr,
Qənbərin dostusan hər zaman, palıd!

KÖLGƏN ÇOX MÜBARƏK, AY AĞCAQAYIN

Kölgən çox mübarək, ay ağcaqayın,
Meşə ətəyində, kəndin üstündə.
Bitib, pərvazlanıb bir ağcaqayın,
Hər buradan ötüb, burdan keçəndə

Tamaşa etməyə ayaq saxlayın.
Yaşı yəqin olar əsrdən artıq,
Xeyli gövdəlidir, xeyli budaqlı.
Bu gün kölgəsində biz qonaq olduq,

Elə xəlg edilib enli yarpaqlı.
Ətrafında çoxlu meyvə əkiblər,
Almalar, armudlar, giləslər da var.
Kənkərlər tər töküb, zəhmət çəkiblər,

Amma bu ağaca ayrı baxıblar.
Dibi səliqəli düzəldilibdir,
Rahat kreslolar, stullar da var.
Bu gün də bir xeyli qonaq gəlibdir,

Ətrafa səs salır dəcəl uşaqlar.
Biz də qonaq kimi gəlmişik bu gün,
Var olsun bizləri dəvət edənlər.
Artır qayğıları, artır büsbütün,

Yaxşı xidmət edir qulluq edənlər.
Ömrün bir gününü xoş yola saldıq,
Unudulmaz heç vaxt bu haqqı-sayın.
Bu istirahətdən çox razı qaldıq,
Kölgən çox mübarək, ay ağcaqayın!
Quba rayonu, Qəçrəş kəndi.

SÖYLƏYİB

Məhəmməd Quranı vəhy eləyəndə
Diriləri qandırmağa söyləyib.
Böyük Yaradanın kəlamlarını
İnsanlara andırmağa söyləyib.

Quran söylənibdi ərəb dilində,
Bir anda yayılıb Şərqin elində.
İnsana köməkdi hər əməlində,
Doğru kəsə dindirməyə söyləyib.

Deyib ki, Qurana qulaq asın siz,
Qoy zikriniz olsun gecə və gündüz.
Allah kəlamını dərk eləyin düz,
Şeytanları dondurmağa söyləyib.

Gecə-gündüz məşğul olun əməklə,
Deyib sevin "Ya bir Allah!- deməklə".
Məhəbbətlə, sədaqətlə, istəklə
Ürəkləri doldurmağa söyləyib.